

Stephen Taylor

PER JORDI ROS

Professor del departament de Projectes de l'ETSAB

L'exposició organitzada per l'ETSAB sobre l'obra de l'arquitecte britànic Stephen Taylor clou el conjunt d'activitats acadèmiques que el Diploma Unit IX del departament d'Arquitectura de la London Metropolitan University, dirigit per aquest arquitecte, i la línia d'Edificació del departament de Projectes de l'ETSAB han desenvolupat al llarg del segon quadrimestre del curs 2009-2010.¹

El material d'aquesta exposició reprèn l'obra de Stephen Taylor que el Centre Canadenc d'Arquitectura (CCA) va exhibir a Mont-real el 2008, conjuntament amb la de l'arquitecte japonès Ryue Nishizawa, i que es presentava sota el títol "Some ideas on living in London and Tokyo".²

Com bona part dels joves arquitectes britànics que tenen estudi obert a Londres, Stephen Taylor ha treballat per a grans firmes arquitectòniques de la ciutat. En el seu cas, Richard Rogers i Allies and Morrison, entre d'altres. Però, a diferència dels interessos tecnològics dels referents, l'arquitecte s'inscriu més confortablement entre el grup dels "realistes lacònics", segons els va batejar la monografia que AV va dedicar a l'arquitectura britànica contemporània. Luis Fernández-Galiano els descriu com a practicants d'un realisme reductiu que assaja un llenguatge lacònic tan deutor de la depuració lírica i matèrica de determinats arquitectes suïssos o espanyols, com fidels a una tradició *povertà* de sensatesa disciplinada, pragmatisme funcional i sensibilitat cap a l'entorn.³ D'aquest ampli ventall d'arquitectes, que inclou figures prou diverses com John Pawson, David Chipperfield, David Adjaye, Caruso & St. John o Tony Fretton, probablement sigui amb aquest darrer amb qui Stephen Taylor estableix majors complicitats.

Efectivament, quan Mark Cousins⁴ explica com Fretton activa constantment les relacions entre l'estança i la ciutat, propiciant que el carrer traspassi i s'apropriï de l'interior de l'estança, podria estar perfectament descrivint els interessos i l'obra de Stephen Taylor.

L'exposició de Taylor a l'Etsab mostra un conjunt de subtils propostes residencials dels darrers anys que geogràficament abasten des del renovat barri londinenc de Shoreditch fins la perifèria de la ciutat històrica de Worcester.

Contemplant aquest conjunt d'edificis constatem que ens resulten propers i llunyans alhora. Sense ser pretensament originals, la seva percepció altera les convencions formals de les edificacions veïnes. I penso que això esdevé especialment pel protagonisme que prenen les finestres. Les estances dels habitatges són senzilles però les finestres hi confereixen interès i, a més, estableixen relacions amb l'entorn no sempre previsibles. Les façanes que aquestes defineixen, document que preval al projecte, remet a construccions aparentment modestes, d'obra vista o simplement enfoscades. Tampoc cal més.

Les façanes residencials d'unes edificacions d'usos vocacionalment mixtes actuen aquí com dispositiu de transmissió entre la privacitat de l'estança i la condició pública del carrer com a lloc. Des d'aquest tens binomi, ambdues escales, la de la casa i la del carrer, s'informen mútuament. El focus, però, il·lumina l'habitatge. En paraules del propi Taylor, els projectes residencials són els que realment formen "el cos de les nostres ciutats".

Com a darrera reflexió, reprendre el títol de l'exposició que ens ocupa, "Public city, private room", frase que encapçala el curs que Stephen Taylor imparteix a la London Met i que enguany el nostre Taller de projectes ha compartit. Ciutat i estança, docència i ofici, constitueixen recíprocament el seu tramet. ●

¹ Mercès al conveni acadèmic subscrit amb l'empresa Technal, des de fa deu anys la línia d'Edificació de cinc cursos de Projectes desenvolupa Projectes X conjuntament amb una altra universitat pública europea. El curs 2009-2010, a proposta del professor Taylor, el projecte d'un hotel de negocis es va situar al sector londinenc de Stratford, porta de la propera Vila Olímpica dels Jocs olímpics de Londres 2012, on els seus estudiants portaven tot el curs treballant-hi.

² *Some ideas on living in London and Tokyo* by Stephen Taylor and Ryue Nishizawa. Canadian Centre for Architecture and Lars Müller Publishers. Montréal, nov. 2008.

³ *Britànics. The British scene*. AV Monografias, n. 107. 2004.

⁴ "Recurir a la obra de Tony Fretton" a *Tony Fretton architects*, Mark Cousins, 2G, n. 46, 2008.